

ការសំភាសន៍ជាលើកទី២របស់លោកយាយ គឹម លន់ ហៅគឹម សំបូរ

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍ ញ៉ែម សុគន្ធា ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ឈ្មោះគឹម លន់

ការសង្ខេបរបស់លោកយាយ គឹម លន់ ហៅគឹម សំបូរ

លោកយាយគឹម លន់ គាត់បានជួបរឿងជាច្រើននៅក្នុងជីវិត លោកយាយបានត្រូវស្នាមពេញខ្លួនដោយសារតែសម័យសង្គ្រាមទំលាក់គ្រាប់បែកហើយកូន ២នាក់ត្រូវបានស្លាប់ នេះជាទុក្ខលំបាកដែលពិបាកទទួលយក ហើយចូលមកក្នុងរបបប៉ុល ពតទៀត

គាត់ត្រូវបានគេហៅអោយគាត់ធ្វើជាជាងដេរដោយសារគេដឹងថាគាត់ចេះដេរហើយបើគ្មានអ្វី ដេរគេអោយគាត់ទៅធ្វើការស្ទូងដកគឺពួកប៉ុលពតមិនអោយគាត់ទំនេរតែម្តង!!ហើយនៅពេល ថ្ងៃមួយគឺស្វាមីគាត់បានទៅលួចបូតស្រូវគេដោយសារអត់ឃ្លានពេក

ហើយគេបំរុងយកទៅសម្លាប់ចោលប៉ុន្តែទទួលទាហានរៀតណាមមកទាន់ក៏រួចខ្លួន។

ឥឡូវលោកយាយរស់នៅជាមួយកូនហើយស្វាមីបានទៅបូសនៅឯកំពង់ទៅ។

ក៖

ជាដំបូងនាងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់លោកយាយដើម្បីអោយញ៉ែមសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់លោកយាយម្តងទៀត នាងខ្ញុំឈ្មោះញ៉ែម សុគន្ធា

ជាអ្នកសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់លោកយាយនៅក្នុងថ្ងៃនេះ។

ពួកយើងសំភាសន៍នៅក្នុងភូមិព្រែកហូរខាងលិច សង្កាត់ព្រែកហូរ ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល ប្រទេសកម្ពុជា អំពីពួកយើងសំភាសន៍នៅក្នុងខែមិនា ឆ្នាំ២០១៨!!

ដោយសារពេលមុនពួកយើងបាននិយាយខ្លះៗអំពីជីវប្រវត្តិរបស់លោកយាយអំពីដូនតាខ្លះៗ ហើយអញ្ជឹងពួកយើងនឹងនិយាយអំពីសំនួរផ្សេងៗទៀតដើម្បីសួរដល់លោកយាយដើម្បីប្រាប់ អំពីសម័យដែលលោកយាយជួបនឹងរឿងខ្មៅងងឹតនៅក្នុងប្រវត្តិសង្គ្រាមហ្នឹងលោកយាយហា!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖ អញ្ជឹងលោកយាយសូមប្រាប់ឈ្មោះពេញលោកយាយម្តងទៀតមក?

ខ៖ ញ៉មកាលទៅអាពាហ៍ពិពាហ៍ហ្នឹងគេហៅញ៉មតែលន់ តែលន់ហ្នឹងព្រោះយើងទៅ
ទៅស្រុកកំណើតឪពុកញ៉មហ្នឹងគេស្គាល់តែឈ្មោះលន់ ហ្នឹងទេ!!

ក៖ ចាំ!!ហើយដល់ពេលពេលមុនបានឈ្មោះសំបូរ!!

ខ៖ សំបូរ!!ចាំ!!

ក៖ គឺម សំបូរ តែដល់ពេលឥឡូវគឺម លន់ ។

ខ៖ ពេលនៅកោះកុងគេហៅយើង ធ្វើការធ្វើអីនៅណោះ
ហើយដល់ពេលស្រុកកំណើតនេះអត់ស្គាល់គេហៅតែយាយលន់
យាយលន់ហ្នឹងទៅ!!ហៅតែលន់ លន់ ហ្នឹងទៅ
ក៏ដាក់យាយលន់ហ្នឹងទៅ!!ព្រោះអីយើងអស់មានការងារអីធ្វើទៀតហើយ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ អញ្ជឹងលោកយាយសំរាប់ចូលដល់ការសិក្សារបស់លោកយាយហាក់
លោកយាយរៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ញ៉មពីដើមថ្នាក់ទី៧។

ក៖ ថ្នាក់ទី៧បានពាក់កណ្តាលហើយយាយ?

ខ៖ ពាក់កណ្តាលហាហើយ!!

ក៖ ពេលហ្នឹងរាប់ពីបញ្ជាស់មកវិញហេលោកយាយ?

ខ៖ ចាំគេរាប់ពី១២មកវិញ។

ក៖ ចាំ មើល! ១២ ១១ ១០ ៩ ៨ ៧ អីចឹងបានថ្នាក់ទី៦ដែរលោកយាយណោះ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ លោកយាយពេលរៀនហ្នឹងរៀននៅសាលាបឋមសិក្សាណាវិញ?

ខ៖ ញ៉មរៀនពីដំបូងញ៉មរៀន
កាលពីដំបូងញ៉មអត់ទាន់មកទិញដីនៅកំពង់សំណាញ់កន្លែងដីចាស់ហ្នឹង ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ឪពុកញ៉មគាត់នៅខាងបឹងត្របែក។

ក៖ នៅភ្នំពេញណោះវិញ?

ខ៖ ចាំ!!រៀននៅសាលាបឹងត្របែក!!

ក៖ ហ្នឹងអីចឹងសាលាដែលលោកយាយរៀនហ្នឹងនៅសាលាបឹងត្របែកទេអញ្ចឹងហេ?

ខ៖ ចាំ!!!ដល់ពេលទៅនៅកោះកុងបានចូលរៀននៅកោះកុងវិញ។

ក៖ ចាំសុទ្ធតែបឋមសិក្សាទាំងអស់ហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ចាំអីចឹងសាលាកោះកុងនៅណោះឈ្មោះសាលាអីគេវិញទៅលោកយាយ?

ខ៖ នៅណោះ មិនដឹងសាលាអីគេទេនេះភ្លេចបាត់ហើយ!!គេដាក់សាលា
កាលគេដាក់សាលារៀននៅ សាលារៀនខេត្តកោះកុងហ្នឹងមិនដឹងគេដាក់ស្តីញ៉មអត់បានចាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយតែដឹងតែនៅខេត្តកោះកុងហ្នឹង!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ២សាលានៅបឹងត្របែកមួយនៅកោះកុងមួយដោយសាររដ្ឋាស់ប្តូរទីលំនៅ។

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ លោកយាយពេលរៀនហ្នឹង
មុខវិជ្ជាដែលគេរៀននៅក្នុងសម័យដែលជំនាន់ពីដើមមកគេមានគណិត គីមី
អ៊ីដ្រូចីមីហ្នឹងអត់?

ខ៖ គ្មានទេកូន។

ក៖ គេរៀនពីអ៊ីគេរិញ យាយចាំទេពេលហ្នឹង?

ខ៖ រៀនពីអញ្ចូលដូចជាអក្សរអ៊ីអញ្ចឹងទៅ ហើយពីដើមយើងរៀនពីអក្សរខ្មែរ
ហើយដល់ពេលយើងចេះរៀនអក្សរខ្មែរយើងបានថ្នាក់ទី៣ ទី៤អ៊ីអញ្ចឹងទៅបានគេបង្រៀនស្តី
បានគេបង្រៀនបារាំងខ្លះ។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ពីដើមអត់មានអង់គ្លេសទេមានតែបារាំង!!

ក៖ ចាំគេមានលែងឡើយអញ្ចឹងទៅលោកយាយ!!

ខ៖ ចាំ!

ក៖ លោកយាយពេលក្តីស្រមៃពីក្មេងហា នៅពេលដែលកំពុងរៀនហ្នឹងហាំ
លោកយាយធំឡើងលោកយាយគិតថាចង់ធ្វើអ៊ីគេរិញ?

ខ៖ ហ៊ីនីកឃើញថា ហ៊ីមិនចង់ធ្វើអ៊ីគេទេនេះ គ្រាន់តែចង់ធ្វើការ
ដល់ពេលនេះក៏គេហៅចូលធ្វើពេទ្យហ្នឹងក៏ញ៉មឈប់រៀនទៅក៏ធ្វើទៅ!! បើបានដូចជាមិនទាន់
គ្រប់អាយុផងដូចជាគេអោយយក
គេអោយយក១៧ខ្ញុំទឹមតែ១៦ទៅធ្វើបញ្ជីជាតិថ្មីចូលធ្វើការនៅពេទ្យហ្នឹងម៉ង់។

ក៖ ហ្ន៎ពេលហ្នឹងអញ្ចឹងទៀត!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ អញ្ចឹងធ្វើការនៅពេទ្យជាកម្មករ!!

ខ៖ ចាំកម្មករបោកអ៊ុតហ្នឹង!!

ក៖នៅក្នុងពេទ្យហ្នឹង!!

ខ៖ នៅក្នុងពេទ្យហ្នឹង។

ក៖អញ្ជឹងលោកយាយឈប់ធ្វើពីហ្នឹងមកដោយសារមានសង្គ្រាមហ្នឹងមែនលោកយាយ?

ខ៖ ញ៉ុមអត់ទាន់ឈប់ផងប៉ុន្តែដល់ពេលសង្គ្រាមយើងអញ្ជឹងទៅក៏ខានធ្វើអញ្ជឹងទៅ!!

ក៖ គេបិតគ្រឿងៗអស់រលីងម៉ង?

ខ៖

ចាំ!!ចង់និយាយថាទៅធ្វើពីរបីល្ងាចអញ្ជឹងព្រលឹមឡើងអាពតយើងចូលដល់នេះហ្នឹងផ្លោងចូល
តាខ្មៅយើងហ្នឹង មួយសំបក់ហ្នឹង!!

ក៖ចាំ!!តាខ្មៅ។

ខ៖ ផ្លោងតាខ្មៅហ្នឹង ផ្សារតាខ្មៅអី អាខាងលិចផ្សារហ្នឹង
កន្លែងអាជាក់អីវ៉ាន់លក់ខាងលិចផ្សារហ្នឹង!!ពីដើមសុទ្ធតែក្រហូងប៉ុនៗណាណីហ្នឹងគ្រាប់ផ្លោង
វាផ្លោងរាវរកអាដេញយើងបន្ទាយស៊ុប បន្ទាយទាហានស៊ុប។!

ក៖ហ៊ីៗ!!

ខ៖ ពីដើមអាយើងស្អីរោងល្ងាននៅតាខ្មៅនេះ។

ក៖ចាំ!!

ខ៖អាហ្នឹងពីដើមបន្ទាយស៊ុបគេតើ!!

ក៖ បន្ទាយស៊ុបហ្នឹងម៉េចទៅលោកយាយ?

ខ៖ បន្ទាយទាហានហ្នឹងហា!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!កន្លែងគ្រឹះវាហ្នឹងហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយកន្លែងគ្រឹះវា!!

ក៖ កន្លែងបន្ទាយជុំនុំគេ!!

ខ៖ បន្ទាយវាធំណាស់!!នៅកន្លែងហ្នឹងពីដើមកន្លែងហ្នឹងបន្ទាយទេ!!

ក៖ ចាំ!!អញ្ជឹងលោកយាយសំរាប់បកមកការសិក្សានេះវិញ
អត់ដែលគិតថាចង់ធ្វើពេទ្យគ្រូបង្រៀនអីទេហេ?អត់ដែលគិតដល់ម៉ងហី?

ខ៖ អត់ដែលនឹកឃើញចង់ធ្វើអីធ្វើអីទេ
ឮថានៅហ្នឹងអត់មាននឹកឃើញចង់ធ្វើអីផងដល់ពេលគេហៅអោយធ្វើការនៅហ្នឹងក៏ធ្វើទៅ!

ក៖ ចាំចុះឪអីវ៉ាន់អត់មានចាអត់មានគូសវាសអោយកូន
អូមីអូនកូនធំឡើងប៉ាចង់អោយកូនធ្វើអញ្ចេះ!!

ក៖ គាត់ក៏មិនចាប់អារម្មណ៍រឿងអញ្ចឹងៗដែរ!!ចាស់ៗហ្នឹង
គាត់អត់មានចាប់អារម្មណ៍ថាបង្រៀនកូនអញ្ចេះអញ្ចេះអោយធំឡើងធ្វើនេះធ្វើនោះអីអត់ទេ!!

ក៖ ចាំ!!លោកយាយហេតុអីបានឈប់សិក្សាត្រឹមថ្នាក់ទី៧វិញ?

ខ៖ នឹកឃើញថាចង់ធ្វើការហ្នឹង វាអោយធ្វើការទៅ ការហ្នឹងខ្លះអត់គ្រប់អាយុផងពេលហ្នឹង!!

ក៖ ហ្ន៎អីចឹងដោយសារបានធ្វើការហ្នឹងបានឈប់រៀនហ្នឹង?

ខ៖ ចាំបានឈប់រៀនហ្នឹងទៅ!!

ក៖ ដោយសារត្រូវការលុយដើម្បីជួយឪពុកម្តាយដែរ!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!លោកយាយពេលនៅរៀនអីហ្នឹងមានមមិត្តភក្តិអីស្និតស្នាលអីអត់?

ខ៖ មានអីចឹងដែរ

ប៉ុន្តែដូចជាគេមានត្រឹមតែខ្មែរក្រហមមានត្រឹមអាពតអាអីចូលក៏បែកគ្នាអស់ទៅ!!

ក៖ ហ្ន៎ៗ!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ គាត់ឈ្មោះអីគេខ្លះទៅ លោកយាយចាំឈ្មោះមិត្តភក្តិឈ្មោះអីគេខ្លះអត់?

ខ៖

មានដូចមីមួយនោះប្រពន្ធកម្លាំងដង់ញ៉មហ្នឹង!!គាត់កាលហ្នឹងសក្តី៥!!ហ្នឹងរៀនជាមួយគ្នាដែរ!!ប៉ុន្តែវាម្តាយថែឪពុកខ្មែរ!!

ក៖ហ្នឹៗ!!

ខ៖ ហើយឃើញវាកូនកាត់ហើយឃើញវាស្អាតហ្នឹង!!បានកម្លាំងប៉ុលីសហ្នឹងគេចូលស្តីទៅ!!
ហើយជួបគ្នានៅតែហៅឈ្មោះគ្នាធម្មតាហ្នឹងទៅ។

ក៖ចាំ!!

ខ៖តែនៅមុខប្តីគេអត់ហ៊ានហៅទេ!!

ក៖ ចាំ!!ឈ្មោះអីគេមិញ?

ខ៖ ឈុន លឿន!!

ក៖ ឈុន លឿន!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖ ពួកម៉ាកជិតស្និតហើយហ្នឹងហេ?

ខ៖ ចាំ!!ហើយមួយទៀតឈ្មោះស្តីទេ!! ឈ្មោះហ៊ឹងហី!!ញ៉មភ្លេចត្រកូលវាបាត់ហើយ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ ហើយគេហៅឈ្មោះកាហ៊ឹងកាហ៊ឹងហ្នឹងញ៉ម!!

ក៖ចាំ!

ខ៖ហ្នឹងប្តីធ្វើប៉ុលីសជាមួយប្តីញ៉មដែរ!!

ក៖អីចឹងលោកយាយអត់បានរាប់អានគ្នាដល់ឥឡូវណាហី?

ខ៖ អត់ទេបែកគ្នាអស់រលីងហើយ!!

ក៖ មុនជំនាន់សង្គ្រាមឬក៏បែកសង្គ្រាមហើយហើយ?

ខ៖ បែកសង្គ្រាមហើយបែកគ្នាម៉ង់!! កាលពីមុនសង្គ្រាមហ្នឹងនៅជាមួយគ្នារហូតហ្នឹង!!

ក៖ តែពួកគាត់បានរួចផុតពីសង្គ្រាមដែរតើយាយហេ?

ខ៖ ហ៊ីបបរូចខ្លះអត់រួចខ្លះហើយមើលទៅហ្នំមើលទៅ!!

ក៖ ហ្នំអញ្ចឹងបាត់ពីសង្គ្រាមហ្នឹងម៉ង់?

ខ៖

ចាំបាត់អត់ដែលបានជួបសោះ!! ដូចមួយចំហៀសទៅលិចមួយចំលៀសទៅកើតដើរតាមស្រុក
តាមភូមិអញ្ចឹងទៅទៅណា!! គេទៅស្រុកគេយើងទៅស្រុកយើងទៅអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ ចាំឥឡូវកុំអាន់អាលស្វរពីប្រវត្តិប៉ុល ពត ប៉ុន្តែសួរពីអារម្មណ៍សិន
ពេលអារម្មណ៍ពេលជំនាន់ប៉ុល ពតហ្នឹងម៉េចដែរ? ដូចរបៀបថាបាត់បង់
ជួបតែរឿងពិបាកហើយបាត់បង់មិត្តភក្តិអីវ៉ាន់!!

ខ៖ បន់ព្រះអីអស់ហើយ

ថាបើអស់លោកណាពូកែហើយមកជួយយើងជួយអីអញ្ចឹងទៅបន់អោយតែអ្នកគេមកជួយបាន
ទៅដឹងគុណគេអញ្ចឹងទៅហើយបើថាដូចថាអ្នកមានអារម្មណ៍ថាចង់រស់ទេ
ដល់ពេលពិបាកពេក បាយក៏មិនឆ្អែតអីក៏មិនឆ្អែត ហើយឃើញអាថ្នៃគេអាពត
អាថ្នៃគេរំដោះបានអាថ្នៃគេកប៉ាល់ហោះ ហោះក្រឡឹងហោះអីហ្នឹង!! ពួកវាខ្លាចណាស់!!

ក៖ ពួកអាប៉ុលពតហ្នឹងហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយពួកវាខ្លាចណាស់

ពួកវាឃើញអញ្ចឹងវាហៅយើងអោយចូលក្រាបអោយដូចជ្រកក្រោមដើមឈើទៅ
ហើយពួកញ៉ុមខ្លះទៅជ្រកខ្លះអត់ជ្រកទៅ!! នឹកឃើញថាដាប់ក៏ដាប់ទៅនៅឈរស្ទង់អីអញ្ចឹង
ទៅ

ញឹមថ្ងៃណាវាអត់មានខោអាវដេរគេហៅទៅស្ទូងអញ្ចឹងទៅ!!រាល់ថ្ងៃហ្នឹងទៅស្ទូងទៅអីហ្នឹងគេ
ទៅ!!

ក៖តែកប៉ាល់ !ដូចកប៉ាល់ហោះពេញមេឃម៉ងហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយហោះពេញ ក្រវែលឃើញពួកយើងស្ទូងឃើញអីហ្នឹងហោះអីចឹងទៅ
ខ្លះបក់ដៃហៅអញ្ចឹងទៅ ហើយពួកវាវាខឹងណាស់ វាខឹងយើងដូចថាឃើញអញ្ចឹងអរអែកអី
អបអរសាទរអញ្ចឹងហា!!!ពួកវាខឹងណាស់!!

ក៖ កុំអាន់អាចូលដល់សង្គ្រាមឥឡូវបកមកតិចទៀតសិនរៀបការវិញ ការប្តីឈ្មោះអីគេវិញ?

ខ៖ ប្តីគាត់ឈ្មោះអ៊ុតូរ គាត់ធ្វើប៉ូលីស។

ក៖ ឥឡូវគាត់អនិច្ចាកម្មឬក៏គាត់នៅរស់?

ខ៖ គាត់នៅបូស។

ក៖ ហ្ន៎!!គាត់នៅបូសដល់ឥឡូវហ្នឹងហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ នៅវត្តណាវិញលោកយាយ?

ខ៖ នៅខាងវត្តស្រីសន្ធរនៅខាងខេត្តកំពង់ចាម!!

ក៖ ចំនៅឆ្ងាយនៅណោះវិញ?

ខ៖ ចាំ!!ស្រុកកំនើតគាត់នៅណោះគាត់ទៅហ្នឹង!!

ក៖ លោកយាយម៉េចបានគាត់បែកពីលោកយាយទៅបូសហ្នឹងប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖ គាត់ណែទៅ២០ឆ្នាំហើយ!!

ក៖ ហេយូរណាស់ហើយហ្នឹង!!

ខ៖ តាំងពីមិចៅនេះហ្នឹងភ្ជាប់ពាក្យហ្នឹងវានៅក្នុងពោះហ្ន៎!!

ក៖ ហ្ន៎ ហើយដល់ពេលលោកយាយដល់ពេលប្តីគាត់អើរសំរេចចិត្តថាទៅបួសហ្នឹងម៉េចទៅ?

ខ៖ សុំទៅបួស ពីដើមគាត់នៅធ្វើការនៅគមនាគមន៍ហ្ន៎!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គមនាគមន៍ខេត្តកណ្តាលយើងហ្នឹង ដល់ពេលគាត់ថាគាត់រ៉ឺត្រែតគាត់សុំទៅបួសហើយ!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ហើយញ៉មណោះនឹកឃើញគេសុំច្រើនពេក
នឹកឃើញពីក្មេងមកចេះដូចថាស្រលាញ់យើងចេះចង់បានយើងមកនៅជាមួយគ្នាដល់ពេលចា
ស់រៀងខ្លួនទៅចង់ទៅរកទៅបួសចង់ចោលទៅ ខ្លួនកាលហ្នឹង
ការសុំញែកកាលហ្នឹងនៅយ៉ាងឡើងនៅឡើយ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ដើរទៅសុំញែកទៅអោយតាំងពីថ្ងៃត្រង់ហ្នឹងយកទៅអោយ
អោយកាលហ្នឹងគាត់យាមឃ្នាំង!!

ក៖ ហាំអីចឹងទៅបួសហ្នឹងសុំលែងលះគ្នាសិនហេ?

ខ៖ អត់លែងហេ!!

ក៖ អត់ទេហេ?

ខ៖ ចាំគាត់យាមឃ្នាំង។ហើយដល់ពេលល្ងាចឡើង
អាហ្នឹងហិ(កូនប្រុសរបស់គាត់)យកបាយទៅអោយគាត់ហូប កាលវានៅទូចហ្ន៎!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖
អោយយកបាយអោយគាត់ហូបនៅកន្លែងធ្វើការហ្នឹង!!ញ៉មអោយយកអាក្រដាសហ្នឹងទៅអោ
យទៅ!!ក្រដាសគាត់ទៅនេះហ្នឹងទៅ!!

ក៖ ទៅណាវិញយាយ?

ខ៖ ទៅបួសហ្នឹង ទៅស៊ីញ៉ែអោយទៅបួសទៅ ខ្លួន!!

ក៖ សុទ្ធតែស៊ីញ៉ែអោយទៅបួសទៀត?

ខ៖ ហើយបើយើង!!

ក៖ ហើយគាត់ចេះតែដាច់ចិត្តទៅចោលទៀត?

ខ៖

បើយើងអត់ស៊ីញ៉ែអោយគេអត់ទទួលទេ!! ព្រោះគេថាយើងរត់ចោលប្រពន្ធកូនទៅបួសអីអីចឹង
ណាស់!! គេអត់ទទួលទេ!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ទាល់តែយើងហ្នឹងស៊ីញ៉ែអោយទៅ។

ក៖ អីចឹងក៏លោកយាយក៏តាមគាត់អញ្ចឹងទៅ??

ខ៖ ប៉ា!!

ក៖ តែដែលទៅលេងទៅអីទេយាយ?

ខ៖ អត់ទៅទេ ទឹមតែទៅមួយសំបក់ចូលឆ្នាំហ្នឹង
ហ្នឹងហើយចូលឆ្នាំហ្នឹងចូលឆ្នាំទៅលេងម្តងចៅវាអត់ដែលស្គាល់មុខ។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ចៅអត់ដែលស្គាល់មុខ។

ក៖ ហើយគាត់ក៏មិនដែលមកលេងប្រពន្ធកូនដែរ?

ខ៖ អត់ដែលទេ!! កាលគាត់ទៅបួសហ្នឹង អ្នកណាប្រគេនលុយកាក់ហ្នឹងមិនដែលឃើញគាត់
បើគាត់យកមិនមែនប្រពន្ធកូននៅវហែមហាមអីចឹងទេ!!

ក៖ហ៊ីៗ!!

ខ៖ យើងមើលគេបួសពីដើមនៅវត្តណាក៏ដោយនៅវត្តយើងនៅវត្តព្រែកហូរយើងឃើញទេ
ប្រពន្ធកូនអីវ៉ាន់មានក្រវហាមអី សុទ្ធតែមានម៉ូតូមានកង់អីជិះហាំ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ។

ខ៖ ហើយគាត់ណោះអត់ទេ!!

ក៖ តែគាត់បួសហើយគាត់ចេះមើលចេះអីទេលោកយាយ?

ខ៖ អត់ទេ គេអោយធ្វើសង្គ្រាមគាត់អត់ធ្វើផង
សុខចិត្តដើរកសាងធ្វើផ្លូវធ្វើនេះធ្វើនោះអីអីចឹងទៅ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ គាត់មិនដែលនេះទេ!!

ក៖

ចាំ!!លោកយាយពេលនេះមកហាំដូចជារបៀបថារៀបការជាមួយលោកតាហាំត្រូវស្រលាញ់គ្នា
ដោយចិត្តឯងឬក៏មានឪពុកម្តាយរៀបចំផ្សំផ្គុំអោយពេលហ្នឹង?

ខ៖

ហ្នឹងហើយគាត់ដូចជាគាត់ធ្វើប៉ូលីសហើយដូចថាម៉ែញ៉មគាត់ឧស្សាហ៍យកបាយសំលយកអោយ
មេប៉ូលីសហ្នឹងហូបទៅ ដល់ពេលដែលគេចង់បានអញ្ចឹង ម៉ែញ៉មក៏គាត់សួរ
ហ៊ីកូនអើយមានឈ្មោះនេះឈ្មោះនេះគេចង់បាន
តែគេនៅកំលោះនៅអីអញ្ចឹងណាស់!!ហើយដល់អញ្ចឹងគាត់មើលគាត់អីមនុស្សហ្នឹងគាត់នៅកំ
លោះទេ ហើយដល់អញ្ចឹងទៅគាត់ក៏រៀបអញ្ចឹងទៅហ្នឹងទៅ
ក៏គាត់ជួយដែរកម្នុងដងហ្នឹងគាត់ថា
គាត់ស្រលាញ់ញ៉មដូចម្តាយគាត់អញ្ចឹងទៅណាស់ហើយថាគាត់ដូចប្អូនគាត់អីអញ្ចឹងទៅ
គាត់ក៏ជួយរៀបចំអីទៅដូចកូនចៅគាត់ដែរ!!យើងពីដើមដូចថានៅចង្កាត់មាត់ញុកអីចឹងដូចវាមិ
នសូវមានស្តីទេ ដូចហោងហាងអីអីចឹងទៅធ្វើអីរៀបចំការអីអញ្ចឹងទៅក៏!!

ក៖ អញ្ជឹងលោកយាយតាមម្តាយទេ!!

ខ៖ ចាំចាំ!!

ក៖ តាមម្តាយយកប្តីអញ្ជឹងទៅ!!

ខ៖ ចាំ!

ក៖ លោកយាយដូចរបៀបថាពេលការហ្នឹងគេមានអោយជំនូនអោយអីទេយាយ?

ខ៖

ហើយយើងពីដើមហ្នឹងគ្រាន់តែយើងចូលសួរល្មមៗហ្នឹងដូចថាមួយគូរពីរគូរអីអញ្ជឹងទៅមាមផ្លែ
ឈើអីខ្លះអញ្ជឹងទៅមានតែមនុស្ស២
៣នាក់អីអញ្ជឹងទៅណាស់!!នៅចង្កាត់មាត់ញកមិនមែនដូចយើងនេះឯណា!!គ្រាន់តែថាវាគ្រាន់
បើជាងពីអាពាហ៍គេរៀបទាំងគូរៗ តែដល់ពេលយើងការមានភ្លេងខ្មែរមានភ្លេងអីទៅដែរ!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ភ្លេងខ្មែរយើងតាំងពីដើមមកយើងអត់ចោលទេ!!

ក៖ ពេលការហ្នឹងការនៅឆ្នាំណាវិញលោកយាយ?

ខ៖

មិនដឹងឆ្នាំប៉ុន្មានទេកូនអើយភ្លេចបាត់ទៅហើយនេះ!!ការហ្នឹងគិតទៅការកូនញ៉ុមអាមួយបងហ្នឹង
ឯដំណាលអាវិទូនេះ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហេបង !!អាស្លាប់ទៅនេះនេះបានដំណាលអាវិទូនេះ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ អាយុវាចង់៥០ជាងអីហើយ!!ចូល៥០អានោះវាកើត វាចង់ចូល៥០ជាងហើយ ចូល៥២
៥៣ឆ្នាំហើយ!!

ក៖ចាំ!!អញ្ជឹងលោកយាយអាយុប៉ុន្មានបានរៀបការ?

ខ៖ញឹមការតាំងពី១៧។

ក៖អញ្ជឹងចូលធ្វើការនៅក្នុងពេទ្យ!!

ខ៖ ធ្វើការនៅក្នុងពេទ្យបាន១ឆ្នាំហ្នឹង!!

ក៖ រៀបតែម្តងទៀត?

ខ៖ចាំ!!

ក៖ហើយដល់ពេលដល់ពេលចេះតែរៀបការអោយតែម្តងទៅចេះតែស្រលាញ់ប្តីតាមែតាមអីអញ្ជឹងទៅ?

ខ៖ចាំ!!

ក៖លោកយាយពេលមានកូនពេលរៀបការហើយមានកូនប៉ុន្មាននាក់វិញ?ទាំងស្លាប់ទាំងរស់សរុបទាំងអស់ហា??

ខ៖ ទាំងស្លាប់ទាំងរស់៨នាក់។

ក៖ចាំ!!លោកយាយចាំឈ្មោះកូនទាំងអស់តើតាំងពីបងគេរហូតដល់ពៅគេគាត់ឈ្មោះអីគេខ្លះវិញ?

ខ៖ បងបង្អស់ឈ្មោះស្នី!!ហេយរទៅចង់ភ្លេចកូនអស់ហើយ!!ងាប់អស់ទៅងាប់ខ្លះទៅ!!អុំណារិទ្ធ អុំ ណារត្នី អុំ ណារុន ហើយបានមកមីស្រីនេះគេដាក់ឪពុកវិញ គូ ចាន់ឡុង ។

ក៖ចាំ!!

ខ៖ហើយបានមកអុំ ពុតធារី មកអុំ សៅឌី អុំ សៅដែន ចាំ!!

ក៖ ៨នាក់ហើយយាយហេ?

ខ៖ ចាំ៨នាក់ហើយ។

ក៖ អត់មានភ្លេចអ្នកណាគេទេហី?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ចុះលោកយាយកូនពៅអាយុបានប៉ុន្មានវិញបានតាទៅបួសបានតាគូទៅបួស?

ខ៖ នៅប្រហែលជានៅអាយុ៧ ៨ឆ្នាំ!!

ក៖ អូយកូនទូចៗសោះអោយបន្ទុកលើយាយម្នាក់ឯង!!

ខ៖

អញ្ជឹងបានញ៉មរាល់ថ្ងៃញ៉មចេះតែនឹកឃើញខឹងគាត់តែពេលណាអាអស់ហ្នឹងវាកូរវាធ្វើបាបពេកនឹកឃើញថាតែឪពុកនៅក៏កូនវាមិនសូវជាហ៊ានជាមួយយើងប៉ុន្មានដែរ!!

ក៖ អូយ!! ញ៉មឆ្ងល់បានគាត់ម៉េចទៅជាអញ្ជឹងវិញម៉េចគាត់យកតែរូចខ្លួនម្នាក់ឯង!!

ខ៖ ញ៉មថាទៅមិនរួចទេ!! កុំថាយកស្រណុកតែម្នាក់ឯងញ៉មថាទៅមិនរួចទេ!!

ក៖ ហើយចុះម៉ែឪពុកខាងគាត់ខាងអីអញ្ជឹងទៅថាម៉េចទៅដល់ពេលគាត់ទៅបួសអីចឹង?

ខ៖ ម្តាយឪពុកស្លាប់តាំងមុនមានខ្មែរក្រហមហ្នឹងទៀតហ្ន៎!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ ម្តាយក្មេកញ៉មអីស្លាប់តាំងមុនខ្មែរក្រហមអីទៀតហ្ន៎!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ម៉ែញ៉មស្លាប់តាំងពីយើងទៅអាពាហ៍ហ្នឹងទៅ!!

ក៖ តាយ៉ាប់ណាស់!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ យកតែរូចខ្លួនម្នាក់ឯងអោយយាយចិញ្ចឹមកូនតែម្នាក់ឯង។

ខ៖ អញ្ជឹងបានថាថ្ងៃណាខ្លះវិញញ៉មនឹកខឹងណាស់ បើឪពុកនៅកូនក៏មិនដល់ថ្នាក់ប៉ុណ្ណឹងដែរ!!

ក៖ ចាំម៉េចដែរអីកូនខ្ញុំច្បាច្បាច្នើននាក់មែន?លោកយាយ។

ខ៖ វាមិនខ្លះអីទេខ្ញុំច្បាច្នើនវាដឹកហ្នឹងអូន ម៉ាវាអត់ចេះជក់ទេ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ អា រឿងជក់ម៉ាវាស្អប់ណាស់ប៉ុន្តែបើដឹក!!

ក៖ ដឹកមុជម៉ងហេ?

ខ៖ តែតិចទៀតហ្នឹងទារលុយយើងទិញស្រាដឹកទៀតឥឡូវហើយ
ការងារមានមួយថ្ងៃ៦០០០០អត់ព្រមទៅធ្វើទេ!!វាមកតាំងពីខ្លះកំនើតក្នុងមកហាតាំងពី
ភ្ជាប់ពាក្យក្នុងហ្នឹងមកអត់ទាន់ទៅវិញទេ!!

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ ហើយមាននប្រពន្ធមានកូននៅ?

ខ៖ នៅ !!មានអាណាគេយកទេប្រមឹកអែប្រមែអញ្ចឹង!!

ក៖ ហើយកូនរៀបការហើយអស់នៅ?

ខ៖ រៀបអស់ហើយ។

ក៖ តែនៅតែមួយហ្នឹងទេហី?

ខ៖ ប៉ុន្តែស្លាប់

ស្លាប់អស់ប៉ុន្មាននៅសល់តែ៥នាក់ទេ!!ស្លាប់អស់៣ហើយ!!កាលនៅជំនាន់អាពាហ៍ហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹងចឹងកូនស្លាប់អស់៣នាក់ហើយ?

ខ៖ ជំនាន់អាពាហ៍រលាកពេញខ្លួនហ្នឹងងាប់អស់ពីរ!!

ក៖

ឥឡូវលោកយាយនិយាយមើលមូលហេតុអីគេបានរលាកភ្លើងរលាកអីអញ្ចឹង?ស្នាមទល់ឥឡូវ!
!

ខ៖ អាហ្នឹងមកអំពីជំនាន់ ពេលហ្នឹងអត់ទាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍
ពេលហ្នឹងវាទៅខ្មែរក្រហមនៅឡើយទេ!!ក៏ចាំ!!ខ៖ហ្នឹងហើយដល់ពេលវានៅនឹងដឹងភ្នំអញ្ចឹង
ទៅ!!វាបាញ់គ្រាប់ផ្លោងចូលមកហើយខ្ញុំណេះធ្វើត្រង់សេនៅខាងមុខផ្ទះអញ្ចេះហ្ន៎!ហើយចងមុ
ងក្រាល ហើយត្រង់សេយើងមិនដាក់ដី ដាក់ដីយើងមិនដាក់កៅស៊ូក្រាលពីលើ
ដល់ពេលវាបាញ់មកវាសើយអាជីហ្នឹងទៅអស់ទៅវាឆេះអាភ័យណែនះទាំងមុងនៅក្នុងហ្នឹង
យើងយកអត់ទាន់ យកកូនអត់ទាន់
យើងយកចេញមកពេលយើងគេហៅកប៉ាល់ហោះអោយទៅយកនៅផ្លូវជាតិលេខ៤ហ្នឹង
វាយើងនៅជិតស្រែអំបិលហ្នឹងពេលអោយអាកន្ត្រុយទៅយកហ្នឹងវាបាញ់ផ្លោងមកអញ្ចឹងហ្នឹង!!
!កប៉ាល់ហោះហោះឡើងអញ្ចឹងមើលតែស្ងាត់បានចុះទៅយកយើងម្តងទៀត
បានយកមកនៅពេទ្យធំហ្នឹងពួកកូន២នាក់ហ្នឹងមកដាប់នៅពេទ្យធំទាំងអស់!!

ក៖ ហាំ!!អញ្ចឹងពេលឆេះហ្នឹងដោយសារការធ្លាក់គ្រាប់ទេអញ្ចឹងហេ?

ខ៖ចាំ!!

ក៖ សាចមក?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ យើងបាញ់ទៅវាសើយអាជីបូលហ្នឹងវាឆេះ ឆេះមុងឆេះអីទាំងអស់។

ក៖ ពេលហ្នឹងយាយត្រូវបូសហើយកូនស្លាប់២នាក់ទៀត?

ខ៖ចាំ!!

ក៖ អើយអារម្មណ៍ពេលហ្នឹងម៉េចទៅយាយអើយដាប់បណ្តោយ!!ម៉េចដែរយាយពេលហ្នឹង?

ខ៖ អត់ទេគេដាក់កូនផ្សេងៗពីគ្នាមិនដឹងគេមិនដឹងអោយកូនស្លាប់ផងហ្នឹង!!

ក៖ហ្ន៎ដោយសារពេលហ្នឹងលោកយាយត្រូវបូសខ្លាំងហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយយើងអត់ដឹងផង
ដល់ពេលយើងជាហើយបានយើងរកស្វររកកូនទៅបានគេប្រាប់។

ក៖ ថាស្លាប់អីចឹងម៉ងទៅ?

ខ៖ ម៉ែញ្ញមគាត់ប្រាប់គាត់ចង់ហ៊ានប្រាប់ផងហ្នឹង
យើងចេញមកផ្ទះអស់ហើយហ្នឹង!!គាត់ចេះតែកុហកថាកូននៅផ្ទះ
ដល់ពេលយើងមកដល់ផ្ទះយើងអត់ឃើញកូនបានគេបងប្អូនអីគេប្រាប់នឹកឃើញថាអើរឃើញ
ទៅទៅហើយ បើវាយូរទៅហើយគេទើមតែប្រាប់អញ្ចឹងក៏វារាងណាយចិត្តទៅ
វាអត់ឃើញនៅហ្នឹងភ្នែកហាំ!!

ក៖ ចាំ!!ពេលហ្នឹងប៉ុន្មានខែហើយយាយបានទើមតែប្រាប់ហ្នឹងយាយ?

ខ៖ ហ៊ីកាលហ្នឹងញ្ញមដេកពេទ្យកាលហ្នឹងដេកយូរដែរហ្នឹង!!ទាល់
អត់ទាន់ជាស្រួលប្រួលផងនៅស្នាមនៅអី ញ្ញមចេញមកហ្នឹងនៅស្នាមក្រែមក្រែមហ្នឹង
ញ្ញមចេះតែកេសទៅ អត់ទាន់ជាស្រួលប្រួលផងហ្នឹងវេទនាផ្តាច់ស្ពានជ្រោយចង្វារនោះ!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ កាលសំបក់ហ្នឹងឡើងរំជួយផ្ទះយើងពេទ្យធំហ្នឹង យើងពេទ្យធំដែរនោះ
ហើយញ្ញមខ្លាចស្នែកឡើងសុំលោកដុកទ័រចេញមក។

ក៖

ចាំអញ្ចឹងរៀងយូរដែរហ្នឹងអីចឹងទំរាំដឹងហើយលោកយាយពេលហ្នឹងគ្រាន់តែរូបសត្រូវពេញខ្លួន
ឬក៏ម៉េចដែរ?

ខ៖ វាសើមកយើងទៅយកកូនទៅយកអាចេញយើងចេញមក
វាឆេះមុងយើងចេញមកវាអត់មានត្រូវរូបសអីទេ តែអាចំហាយយើង អាចំហាយវាក្តៅហ្ន៎!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ចំហាយក្តៅវាស្នាមពេញមុខពេញអីទាំងអស់សក់អីឡើងរួញទាំងអស់។

ក៖ ហ្ន៎អញ្ចឹងអាចំហាយក្តៅមកវាដប់មកវាក្តៅអញ្ចឹងម៉ងហេ?

ខ៖

ហ្នឹងហើយដល់ពេលយើងជិះអាកប៉ាល់ហោះហ្នឹងមកភ្នំពេញហ្នឹងហាំដូចវាត្រូវខ្យល់ធាតុអាកាស
សទៀតឡើងហើមខ្លួនឡើងពងបែក!!

ក៖ ឡើងស្លោកម៉ងហេ!!

ខ៖ ឡើងពងបែកពេញខ្លួនម៉ងទៅណាស់!!

ក៖ ហ្នឹងហើយអា រឿងស្លោកហ្នឹងទៅពងពងមក!!

ខ៖ ពេញដៃពេញជើងទាំងអស់ហី!!ឡើងពេញខ្លួន។

ក៖តែពេលហ្នឹងយាយពេលហ្នឹងពេលអាត្រូវចំហាយហ្នឹងមកសន្លប់ឬក៏ម៉េច?

ខ៖ អត់អីដែរ។

ក៖អត់អត់ អត់អីដែរ?

ខ៖ ចាំ!!ដូចថាស្មារតីនៅ នៅចូលទៅយកកូនយកអីយកអីមកក្រៅ។

ក៖ចាំ!!

ខ៖ឪពុកខ្ញុំអីវ៉ាន់ជួយទៅយកមកក្រៅ!!

ក៖ តែទៅយកហ្នឹងកូនស្លាប់ហើយទេហេពេលហ្នឹង?

ខ៖ នៅទេ មកស្លាប់នៅពេទ្យធំណោះ!!

ក៖ហ្នឹងអីចឹងមកដល់ពេទ្យហើយបានស្លាប់ក្រោយ!!

ខ៖ ចាំចាំ!

ក៖អានិតកូនណាស់អីចឹងយាយអើយ!!អីចឹងលោកយាយរៀបរាប់ពីជីវិតលោកយាយពេលជំនាន់សម្តេចមកថាលោកយាយជួបរឿងអីគេខ្លះពេលជំនាន់សម្តេចហាំ?

ខ៖

ពីជំនាន់សម្តេចអត់មានជួបអីគេទេព្រោះអីទៅជាមួយឪពុកទៅធ្វើការធ្វើអីនៅខេត្តកោះកុងណោះ!!ទើមមកយើងជំនាន់លន់ លន់ លន់។

ក៖ចាំឥឡូវឈប់លោកយាយទាន់ជំនាន់អាឥស្សរអីអត់ ឬអីអត់ពីឥស្សរ?

ខ៖ ពេលនៅឥស្សរហ្នឹងនៅទូចៗហ្នឹងញឹមនៅទូចៗទេ!!

ក៖ ហើយចាំអីអត់ពីមុន?

ខ៖ មិនជាចាំអីណាស់ណា

ប៉ុន្តែថាសំបក់ហ្នឹងឪពុកញឹមគាត់រកស៊ីលក់ដូរអីគាត់លក់គុយទាវលក់អីដល់ពេលនៅពេលជំនាន់ឥស្សរហ្នឹងសម័យឥស្សរនេះគាត់នៅដូចថានៅក្រៅភូមិអីចឹងហាំ!!លក់គុយទាវលក់អីអោយអ្នកបោកស្រូវបោកអីអីអញ្ចឹងទៅ!!គាត់ធ្វើនៅក្រៅភូមិ!!ដល់ពេលហ្នឹងញឹមនៅទូចម៉ែញឹមគេចាប់ឪពុកញឹមយកទៅទៅម៉ែញឹមលើកញឹមពរយកញឹមមកផ្ទះបងប្អូននៅក្នុងភូមិនេះវិញហ្នឹងដឹងតែពេលជំនាន់ហ្នឹង

តែដល់ពេលហ្នឹងពេលព្រលឹមឡើងហ្នឹងឃើញឪពុកញឹមគាត់រួចមកមកខ្លះគេយកទៅសម្លាប់ចោលទៅ ហើយឪពុកខ្ញុំហ្នឹងហើយនឹងឪពុកធំមួយទៀតរត់រួចរត់រួចមកឈរដង្កក់ដង្ហើមត្រហែបត្រហាបហ្នឹង ហើយតាំងពីហ្នឹងមកក៏ហែទៅ!!ហើយកាលហ្នឹងអត់ឃើញពួកអីឥស្សរអី ពួកបារាំងពួកអីជិះសេះដើររកពួកឥស្សរហ្នឹង!!

ក៖ អីចឹងឥស្សរហើយនឹងបារាំងហ្នឹងវាប្រឆាំងគ្នាម៉េចហេ?

ខ៖

ហ្នឹងហើយវាអត់ត្រូវគ្នាបារាំងវាដើររកចាប់ពួកឥស្សរពួកអីហ្នឹងហើយយើងពីដើមអ្នកស្រុកពីដើមមានសុទ្ធតែឥស្សរ តែដល់ឃើញអីចឹងដល់នេះខ្លះចេះតែគេច្បូចរត់ពួនរត់អីអញ្ចឹងទៅ!!!

ក៖ តែឥស្សរហ្នឹងខូចមែនទេយាយ?

ខ៖ ឥស្សរហ្នឹងដូចជាមិនខូចទេដូចជាអ្នកស្រុកចាំភូមិចាំស្រុកយើងដូចរាល់ថ្ងៃអីអញ្ចឹងទៅ។

ក៖ ហ្ន៎ប៉ុន្តែញឹមឃើញអ្នកខ្លះថាឥស្សរសម្លាប់មនុស្ស!!

ខ៖ ឥស្សរហ្នឹងកាលមុនដូចជាសម្លាប់ដែរ សម្លាប់ដូចជាអ្នកណារឹងទទឹងអីអញ្ចឹងទៅណាស់។

ក៖ ហ្ន៎អញ្ចឹងដូចអ្នកការពារអីអញ្ចឹងដែរទៅអីចឹងណាស់!!

ខ៖ អ្នកណារឹងទទឹងអីអញ្ចឹងគេសម្លាប់អីអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ ឥឡូវលោកយាយនិយាយចូលដល់ពេលជំនាន់លន់
នល់មើលលោកយាយជួបរឿងអីគេខ្លះ?

ខ៖ ជំនាន់ហ្នឹងញ៉មដូចអត់មានអីទេ

ញ៉មដូចធ្វើការធ្វើអីជួបតែរឿងគ្រាប់ផ្លោងគ្រាប់អីអញ្ចឹងទៅការណាបាញ់គ្នាទៅកូនអីនៅជាមួយ
យម៉ែនៅកំពង់សំណាញ់

ដល់ពេលវាទំលាក់គ្រាប់ទំលាក់អីហ្នឹងជាទៅញ៉មនៅជាមួយម៉ែនៅកំពង់សំណាញ់នៅអីទាំងអស់
អីជីងទៅទៅតែពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធទៅតែធ្វើការទៅ ធ្វើខ្លួនឯងផងអីផង
ដូចថាគេខ្មែរក្រហមគេបាញ់មកអីទៅចេះតែនៅក្នុងត្រង់សេ អាប្តីបាញ់ទៅ
ចេះតែជួយច្រកគ្រាប់ច្រកអីគេអញ្ចឹងទៅ!!ច្រកដាក់បង់អីបង់គេបង់គេហ្នឹងហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ជួយចេះតែច្រកនឹងគេទៅ!!ច្រកតាមប្រហោងគេគេអង្គុយចេះតែអង្គុយនឹងគេទៅក៏ច្រកចេះ
តែជួយគេទៅ!!

ក៖ ហ្នឹងអីចឹងប្តីលោកយាយគឺជាទាហានលន់ នល់?

ខ៖ ដំបូងធ្វើប៉ូលីសទេ ដល់ពេលយើងគេទំលាក់សម្តេចចោលទៅហ្នឹង!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គេថាប៉ូលីសវាច្រើនជាទាហានម៉្លោះហើយគេអោយប៉ូលីសហ្នឹងចូលជាទាហានទាំងអស់វិញ។

ក៖ ហ្នឹង!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ អីចឹងទៅបាញ់អីអញ្ចឹងទៅ?

ខ៖ ជាមួយគេជាមួយឯកអីចឹងទៅ!!

ក៖ ពេលបាញ់ហ្នឹងទីតាំងនៅឯណាវិញយាយ?

ខ៖ ទីតាំងនៅអនុខេត្តកំពង់សិលា។

ក៖ អីចឹងនៅខេត្តកោះកុង។

ខ៖ នៅក្នុងអនុខេត្តកោះកុង។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ អនុខេត្តកោះកុង!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ ហ្នឹងហើយលោកយាយ ញ៉ុមទឹមតែរកនឹកឃើញ
យាយជួយដាក់គ្រាប់កាំភ្លើងអីវ៉ាន់ទៀត?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ពេលហ្នឹងគ្រាប់ធំៗទេយាយ?

ខ៖ ហ៊ីអាគ្រាប់យើងប្រវែងៗនេះហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹងអីចឹងយាយចេះរៀបបង់កាំភ្លើងអីទៀត?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ចុះឥឡូវនៅចាំទេ?

ខ៖ ហើយបើឥឡូវបើអោយច្រក ច្រកកើត!!

ក៖ ចាំ!!លោកយាយមានគេប្រាប់អត់ គោលបំណងនៃការបាញ់ហ្នឹងបាញ់អ្នកណាគេដែរ?

ខ៖ បាញ់ដេញអាពួកខ្មែរក្រហមដេញវាបាញ់ចូលមកយើងហ្នឹង ។

ក៖ ហ្នឹងអីចឹងបាញ់តទៅវិញទៅ?

ខ៖ ចាំបាញ់តទៅវិញការពារខ្លួនវាចូលបន្ទាយយើង។

ក៖ ហ្នឹងអីចឹងពេលបាញ់ បាញ់មកហ្នឹងបាញ់នៅបន្ទាយទេអីចឹង?

ខ៖ បាញ់ វាបាញ់ចេញពីក្នុងព្រៃទេ យើងបាញ់ចេញពីបន្ទាយទៅវិញ។

ក៖ ហ្ន៎អីចឹងវាបំរុងនឹងកំទេចបន្ទាយហ្ន៎ឯងយាយណោះ?

ខ៖ ចាំ!!!ក៖ហ្ន៎!!ខ៖ ហើយពេលហ្ន៎ឯងដូចវាថាកាចឹបសងខាងហា!!

កំពង់ស្ពឺវាវ៉ៃដាច់ផ្លូវហួសពេជ្រនិលមក មកក្រោយបន្តិចមក !!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖ ហ្ន៎អាខាងយើងកំពង់សោមវាដាច់នៅហួសវាលពេញនៅត្រង់អូរត្រាវអូរអីហ្ន៎ឯង
ហើយយើងនៅប្រលោះកណ្តាលយើងអត់មានអីហូបទេ កប៉ាល់ហោះទំលាក់អោយស៊ីទេ!!

ក៖ ហ្ន៎អីចឹងសុទ្ធតែស្បៀងទាំងអស់គឺខាង!!

ខ៖ ហ្ន៎ឯងហើយទំលាក់ខាងកប៉ាល់ហោះចាំ!!

ក៖ លន់ នល់ ផ្តល់ស្បៀងអោយមកអញ្ជោះវិញ?

ខ៖ ចាំចាំ!!

ក៖ មានអេកូមអីសំរាប់ទាក់ទងអីទេយាយ?

ខ៖ មាន គេអីខាងសាលាខេត្តគេមាន !!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖

យើងប្រជាជនយើងអត់មានទេ!!ហើយយើងកូនទាហានកូនអីយើងអត់មានទេ!!មានដូចយើង
អីដូចតាមក្រសួងតាមកន្លែងយើងធ្វើការនីមួយៗអីចឹងអីគេចូលសាលាខេត្តគេចូលអីអាហ្ន៎ឯងមា
ន!! តែយើងអត់មានដូចឥឡូវមានគ្រប់ដៃអីចឹងទេ!!

ក៖ បាញ់អាពតត្រូវខ្លះទេយាយពួកខ្មែរក្រហមហ្ន៎ឯង?

ខ៖ ហ្ន៎ត្រូវខ្លះដែរមីអូន ជូនកាលកាត់ក្បាលយូរមកក្នុងបន្ទាយមានអីក៏មានដែរ។

ក៖ អូយ!! ងាប់ហើយយាយ អ្នកណាគេអ្នកកាត់ក្បាលមកវិញ?

ខ៖ ពួកទាហានហ្នឹង។

ក៖ ចំសាហាវណាស់!! តែប្តីយាយអត់អីទេហេ?

ខ៖ គាត់អត់ទេ!!

ក៖ គាត់អត់សូវហ៊ានទេហេ?

ខ៖ និយាយនិយាយរួមមកតាហ្នឹងគាត់អាចារ្យតាំងពីដើមមកអត់រល់ទេអញ្ចឹង។

ក៖ ចាំតែគេអោយធ្វើទាហានហើយចេះតែតបតអីចឹងទៅ!!

ខ៖ អ្នកណាអោយធ្វើអីចេះតែធ្វើទៅញ៉ម តែគាត់ធ្វើការ ធ្វើការនៅប៉ារ៉ូលទេ!!
គាត់អត់ដែលចេញទៅណាទេ!!

ក៖ ចាំ!! ហើយម៉េចបាន ដល់ពេលអើរវាខ្លាំងពេកអញ្ចឹងទៅ
បានចេញបាញ់អញ្ចឹងទៅហេតិបន្ទាយទៅ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ

អាហ្នឹងហើយបើយើងមិនជួយការពារបន្ទាយគ្នាខ្លាចវាចូលមកវាសម្លាប់អស់ទៅ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ហើយបើថាវាបានចូលហើយសូម្បីតែកូនក្មេងនៅក្នុងអង្រែងក៏វាមិនទុកដែរ។

ក៖ ហ្នឹងហើយ ហ្នឹងមែនហ្នឹងពួកអាហ្នឹងវាសាហាវណាស់យាយ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយសាហាវណាស់!!

ក៖ យាយដឹងថាអាពួកខ្មែរក្រហមហ្នឹងវាបង្កើតមកពីអ្នកណាគេវិញទេ?

ខ៖ មិនដឹងទេកូន មិនដឹងកើតពីណាមកផង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ស្រាប់តែឃើញចូលមកពេញស្រុកពេញទេសពេញភូមិអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ ហ៊ីយ៉ាចំណាស់ !! ហើយយាយពេលហ្នឹងមានលីអីពីស្តេចទៀតអត់ ដល់ពេលទំលាក់មក
គេមានដែលនិយាយអីពីស្តេចយើងទៀតទេ?

ខ៖ អត់ទេមានដែលនិយាយអីផង
ថាមួយៗយើងចាស់ៗពីដើមមួយៗចេះតែជួយអានិតសម្តេចឪអីចឹងទៅ។

ក៖ ដោយសារស្រលាញ់ស្តេច។

ខ៖ ហ្នឹងហើយស្រលាញ់សម្តេចថាគាត់ពីដើមគាត់ទៅណាមកណា
លុយកាក់អីគាត់សុទ្ធតែបាចអោយកូនចៅ
ហើយក្រណាត់នៅពេលសង្គមរាស្ត្រនិយមពីដើមមកហើយគាត់បោះក្រណាត់ហែងទាំងក៏ៗ
តាមកប៉ាល់ហោះតាមអី ហ្នំមួយៗនឹកឃើញស្រលាញ់អានិតសម្តេច។

ក៖ ហ្នឹងហើយ ពេលជំនាន់គាត់គ្រប់គ្រងសប្បាយណាស់លោកយាយហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ ចាំ!!

ក៖ តែលោកយាយផ្គត់ផ្គង់និយមមួយៗពេលហ្នឹងស្អប់លន់ នល់ ខ្លាំងទេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយស្អប់
ឃើញទំលាក់សម្តេចអីមួយៗនិយាយថាមិនគួរទំលាក់សម្តេចឪអស់រលីងហើយហ្នឹង!!

ក៖ តែយើងអត់ដឹងរឿងផ្ទៃក្នុងថាមូលហេតុអីហ្នំ!!

ខ៖ ចាំមិនដឹងជាយ៉ាងម៉េច!!មិនដឹងនយោបាយរបស់គេគិតតែពីខឹងហ្នឹងកាលហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ កាន់ជើងសម្តេច!!

ក៖ និយាយទៅពេលខ្លះយើងអត់ដឹងរឿងទាំងអស់មែន
តែពេលខ្លះដូចរបៀបថាការសំរេចរបស់អ្នកដឹកនាំតែម្នាក់សោះធ្វើអោយរាស្ត្រមួយនគរវេទនា
ពិបាកអីចឹងណាស់យាយណាស់!!ខ៖ចាំ!!

ក៖ បើគេដឹកនាំស្រួលទៅយើងបានស្រួលទៅរស់ !!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ តែបើគេដឹកនាំខុសចូលភ្លើងសង្គ្រាមអីហ្នឹងគឺថាវេទនាអស់សព្វគ្រប់ម៉ងហាំ!! ហ៊ីយ៉ាប់ណា
សំយាយអើយ!!! អីចឹងលោកយាយចូលដល់ជំនាន់ប៉ុល ពតវិញ
យើងថ្ងៃដំបូងនៃជំនាន់ប៉ុលពត លោកយាយម៉េចខ្លះ
លោកយាយប្រាប់ថាធ្វើការនៅក្នុងពេទ្យធំសុខៗសោះហ្នឹងហី?

ខ៖ ហ្នឹងយើងនេះហើយហើយ
យើងដល់ពេលយើងចេញពីនោះមកថាយើងងាប់កូនងាប់ចៅហ្នឹងយើងសុំគេមកធ្វើការនៅពេ
ទ្យធំហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ដល់ពេលខ្មែរក្រហមចូលពេញភូមិអញ្ចឹងទៅគេជំលៀសយើងចេញហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖
ហ្នឹងជំលៀសយើងចេញហ្នឹងគេជំលៀសថ្ងៃហ្នឹងប៉ះដូចថ្ងៃស្អីទេ!! ប៉ះចំថ្ងៃអាទិត្យថ្ងៃអីមិនដឹង
ទេ សំរាកមូលគ្នាទាំងអស់ហ្នឹង ទៅធ្វើការក៏ទៅមិនកើតគ្រាប់ផ្លោងខ្លាំងពេកកាលហ្នឹង
បើយើងនៅផ្ទះគេចេះគេថាគេចូលដល់តាខ្មៅអីចឹង ចេញៗៗៗៗៗៗៗ
គេចេះតែអោយយើងចេញអោយអស់មានយកអីទៅទេ
ខោអាវអីវ៉ាន់ក៏មិនបានយកទៅស្លៀកពាក់អីផងហ្នឹង!!

ក៖ អីចឹងលោកយាយពេលនៅក្នុងជំនាន់លន់ នល់ លោកយាយនៅឯណាវិញ?

ខ៖ យើងមកនៅកំពង់សំណាញ់វិញ!!

ក៖ មកវិញហើយ!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ តែពេលអាពេលជំនាន់លន់ លន់ ពេលមុនពេលនោះនៅកំពង់សិលា!

ខ៖ នោះនៅកំពង់សិលា!!

ក៖ ហើយបានប្តូរមកវិញ!!

ខ៖ ដល់ពេលដាច់ចៅ ដល់ពេលដាច់កូនអស់ហើយក៏ឈប់ទៅ ក៏សុំគេមកនៅ!!

ក៖ ភ្នំពេញវិញទៅ?

ខ៖ ភ្នំពេញវិញទៅ!!នៅពេទ្យធំភ្នំពេញវិញ!!

ក៖ កូនពេលហ្នឹងស្លាប់ទៅអស់ម៉ឺងយាយហេ?

ខ៖ ស្លាប់ទៅ២។

ក៖ ស្លាប់២!!តែនៅសល់ប៉ុន្មានទៀតពេលជំនាន់ហ្នឹង?

ខ៖ ហើយមួយទៀតទើមតែស្លាប់ពេលអាចំបក់អ៊ុនតាក់ចូលនេះទេ!!

ក៖ ហ្ន៎!!ចាំ!!អីចឹងនៅសល់៥នាក់ណោះ?

ខ៖ នៅសល់៥ ចាំ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ អីចឹងលោកយាយនិយាយតទៀតពីជំនាន់សង្គ្រាមប៉ុល
ពតទៀតមើលអោយបានក្បោះក្បាយអីចឹងទៅណាស់!!

ខ៖ មិនដឹងនិយាយអីផងមីអូន

កាលយើងទៅកាលយើងទៅអាពាហ៍ពិពាហ៍ហ្នឹងជូនកាលគេអោយតែបាយយើងហ្នឹងជូនកាលអាបាយ
មួយខ្លះហ្នឹងគេដាក់អង្ករតែ៥កំប៉ុងហើយអាដេញស្អីពោតក្រហមដាក់លាយក្រហមផ្អែមពេញ
ឆ្នាំងហ្នឹងទៅ!!

ក៖ ពោតក្រហមរឹងណាស់យាយហេ?

ខ៖ ពោតក្រហមរឹងរំងាស់!! ខ្ញុំម៉ាស្របក់ហ្នឹង ញឹមចាញ់កូន
ចាញ់ម៉ែវាហ្នឹង(និយាយចង្អុលទៅចៅ)អត់មានហូបអីកើតទេ!!

ក៖

អីចឹងលោកយាយសំរាប់ពេលហ្នឹងដូចជាលោកយាយប្រាប់មិញថាលោកយាយគេអោយដេរហេ?

ខ៖ ចាំគេអោយដេរ ។

ក៖តែដូចជា!!

ខ៖

តែថ្ងៃណាខ្លះយើងអត់ដេរអត់អីអញ្ចឹងទៅបានគេអោយយើងទៅជួយស្ទូងទៅជួយអីខ្លះអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ ជួយច្រូតជួយអីខ្លះអីចឹងទៅ!!បើអត់មានអីដេរ គេអត់អោយយើងនៅស្ងៀមទេ។

ក៖ ចាំ!!គឺថាមួយៗត្រូវតែសកម្មម៉ងយាយហេ?

ខ៖ ចាំ!!មិនមែនថាអត់អីដេរគេអោយយើងនៅប្រចាំការនៅហ្នឹងទេ

តែអត់អីដេរគេប្រើយើងអោយទៅណោះទៅណោះអីចឹងទៅ!!គេអត់អោយនៅទេ។

ក៖ តែលោកយាយគ្រាន់ធូរបានធូរដែរ !!

ខ៖ ធូរខ្លះ!!

ក៖ ដោយសារបានចេះដេរហ្នឹង!!

ខ៖ ចាំបានធូរខ្លះៗ!!

ក៖ ជាងដេរអត់សូវមានច្រើនទេយាយហេ?

ខ៖ មាន២នាក់ ស្រី២នាក់ប្រុសម្នាក់។

ក៖ ដល់ពេលគេអោយដេរហ្នឹងគេអោយដេរអាខោអាវខ្មៅៗហ្នឹង?

ខ៖ គេអោយដេរអាខោអាវខ្មៅៗហ្នឹង
ហើយក្រមាគេអោយចែកអញ្ចឹងទៅហើយខោអាវដេរហ្នឹងមានអីមានតែខោអាវខ្មៅ
ស្បែកជើងកង់ឡានហ្នឹង!!

ក៖ អត់អីក្រៅពីហ្នឹងទេហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ យាយពេលហ្នឹងគឺថាខ្មៅគ្រប់គ្នាម៉ង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ សុទ្ធខ្មៅ គណៈកងគេសុទ្ធតែខ្មៅ យើងស្លៀកពាក់អីស្លៀកពាក់ទៅ
អាខោអាវយើងទៅពីនេះទៅខ្លះអីខ្លះហ្នឹងចេះតែស្លៀកទៅ។

ក៖ ហ្នំអញ្ចឹងស្លៀកពណ៌បានដែរហេ?

ខ៖ ចាំស្លៀកពណ៌បានខ្លះហើយខ្លះទៅគេចែកខ្មៅៗអោយទៅទៀត ស្លៀកទៀតទៅ!! ក៖
ហ៊ីៗ!! ខ៖ កាត់ស្លៀកកាត់អីអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ ហើយយាយមិញលោកយាយប្រាប់ថាពេលគេជំលៀសចេញហ្នំ
អត់បានយកខោអាវយកអីទៅទេហេ?

ខ៖ អត់បានយកទៅច្រើនទេ យកបានតែខោអាវ៤ ៥ទៅ។

ក៖ គេប្រាប់ថាម៉េចយាយ?

ខ៖ គេថាអោយយើងចេញសិន ចេញមួយរយៈមានស្អី
ឥវ៉ាន់នៅផ្ទះទាំងអស់អាពេលយើងបែកហើយចូលមកវិញគេរូសអស់រលីងនៅតែដីទទេ!!

ក៖ ញ៉មឆ្ងល់ផ្ទះប្រជាជនមិនមែនតិចទេយាយហាំ!!

ខ៖ ហ៊ីរូសទាំងអស់មីអូន។

ក៖ ហើយរូសហ្នឹងវាយកទៅធ្វើអីគេ?

ខ៖ មិនដឹងរូសយកទៅធ្វើស្អី យកទៅធ្វើស្អីវាអីណាណីមិនដឹងទេ!!

ក៖ ឆ្គួត!!

ខ៖ វារូសអស់រលីងអាណាជូះធំៗអញ្ចឹងជូនកាលវាដាក់កងទ័ពវាហ្នឹងបាននៅ
បើថាអត់ដាក់មានអត់មានកងវារស្តនៅទេវារូសអស់ហើយ។

ក៖ ហ្នឹ!! យាយនៅខេត្តណាវិញពេលនៅសង្គ្រាមហ្នឹង?

ខ៖ អាពេលយើងជិតបែកហ្នឹងញ៉មមកនៅកំពង់សំណាញ់វិញ ។

ក៖ តែពេលនៅសង្គ្រាមអាពេលកំពុងតែក្តៅកកម៉ងហា??

ខ៖

កាលពេលហ្នឹងខ្ញុំកំពុងនៅក្នុងអនុខេត្តកំពង់សិលាហ្នឹ!! ម៉ែញ៉មនៅកំពង់សំណាញ់ណោះ!! ក៖ ហ្នឹ!!
!!ខ៖ នៅជាមួយកូនចៅញ៉មទុកនៅណោះទុកអោយគាត់នៅមើលហ្នឹ!!

ក៖ គេជំលៀសយាយទៅកំពង់សិលាណោះវិញ?

ខ៖ ញ៉មទៅនៅណោះ កាលញ៉មផ្លាស់ពីអនុខេត្តកោះកុងមកនៅអនុខេត្តកំពង់សិលាហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!! ប៉ុន្តែពេលនៅក្នុងសង្គ្រាមប៉ុល ពតម៉ងហាយាយហា?

ខ៖ ហ្នឹនៅប៉ុល ពតញ៉មចេញចេញអញ្ចឹងទៅខាងស្អាងព្រែកតូចអញ្ចឹងទៅ
ដល់ពេលនេះគេថាហ្នឹទៅខាងកន្លែងស្អាងព្រែកតូចវាអត់សូវមានអីហូបទេ
ដែលគេស្គាល់ឪពុកខ្ញុំហ្នឹ ដល់ហើយគេថាមិត្តឯងទៅនៅឯណា!!

ពួកហ្នឹងគេហៅថាតែមិត្តមិត្តនោះ មិត្តឯងស្រុកកំនើតនៅឯណាទៅឯហ្នឹងទៅ!!
ដល់ហើយក៏ញ៉មសុំអង្គការទៅស្រុកកំនើតញ៉មអញ្ចឹងទៅណាស់!! បានទៅនៅតាកែវណោះវិ
ញទៅ។

ក៖ ហ្នឹ!! ហ្នឹងហើយអីចឹងបានទៅនៅស្រួលណោះវិញទៅ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ តែយាយពេលនៅក្នុងសង្គ្រាមហ្នឹងមានដែលឃើញមានអ្នកណាគេសម្លាប់មនុស្សអីអត់?

ខ៖ ហ្នឹមិនមែនអត់ទេនាងអើយ គេហៅទាំងគ្រួសារយកទៅសម្លាប់ចោលតែម្តងទៅហ្នឹង!!

ក៖ ហើយយើងកំពុងតែធ្វើការធ្វើការអញ្ជឹងហេ?

ខ៖ យើងកំពុងតែធ្វើការធ្វើការហ្នឹងហើយខ្ញុំកាលមុននេះហ្នឹងរៀបចំចេញទៅធ្វើការ
ហោមកវិញហើយម៉ោង៤ ម៉ោង៥ព្រលប់ៗ វាចង់មនុស្សស្លាបសេកហ្នឹង
ចង់បណ្តើរដើរទៅក្រោយភូមិហ្នឹងយកទៅវ៉ៃចោលបាត់ទៅ។

ក៖ហ្នឹៗ!!

ខ៖មាន៣នាក់២នាក់អីអញ្ជឹងទៅ។

ក៖ វាយប់ឬក៏កណ្តាល!!

ខ៖ អាថ្ងៃម៉ោង៤ ម៉ោង៥ព្រលប់ៗហ្នឹង!!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖ ហើយអាថ្ងៃ ថ្ងៃដែលរៀនណាមចូលដល់យើង
ហ្នឹងហើយថ្ងៃហ្នឹងថ្ងៃដល់រៀនណាមចូលដល់តាកែវញ្ញមដែលអាពតកាលនៅតាកែវហ្នឹង។

ក៖ហ្នឹៗ!!

ខ៖ រៀនណាមចូលដល់តាកែវហ្នឹងថ្ងៃហ្នឹងយប់ហ្នឹង
តែគ្រួសារញ្ញមក៏មានឈ្មោះដែរស្រួលមិនស្រួលគេយកតែប្តីមិនដឹងគេយកទាំងអស់ក៏មិនដឹង
ទេយប់ហ្នឹង!!

ក៖ មានឈ្មោះថាយកទៅសម្លាប់ចោល?

ខ៖ចាំ!!!

ក៖មូលហេតុអីគេយាយ?

ខ៖ មកពីយើងអត់អីហូបពេកតាគាត់ទៅបូតស្រូវគេហាំ!!

ក៖ហ្ន៎គេដឹងហេ?

ខ៖

ហ្នឹងហើយគេដឹងហើយគេនាំទៅកសាងមនុស្សហ្នឹងទៅ!!តែដូចមិនមែនថាមួយយប់ហ្នឹងទេ
គេហៅយើងទៅកសាង ប៉ុន្តែគេហៅកសាងច្បាស់ជាបាត់ខ្លួនហើយ
ក៏គេកសាងតែមួយត្រូវក៏មិនដឹងតែម្នាក់ក៏មិនដឹងទេ!!

ក៖ អូយភ័យណាស់យាយអើយ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ ដល់ពេលដល់រៀនណាមចូលមកទៅក៏ទទួលរួចខ្លួនទៅ!!!

ក៖ ហ៊ីហោងវិញ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ អូយហោងហើយចំពេលគាត់ទៅបូតច្រើនចំពេលដែលពេលអាពេលជិតបែកហ្នឹងហា!!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ ប៉ុល ពតចូលមក!!ហារៀនណាមចូលមក!!ក៏ធ្វើវិញទៅ!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!អីចឹងលោកយាយតែលីគេនិយាយតែសម្លាប់មែន
ប៉ុន្តែលោកយាយដែលឃើញផ្ទាល់ភ្នែកអីអត់?

ខ៖ អត់ដែលឃើញទេ លីសួរតែគេចាប់កូនក្មេងបោកអីក៏មិនដែលឃើញដែរ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ប៉ុន្តែមិនមែននៅស្រុកយើងទេណាស់ តែលីសួរតតគ្នាពីណាពីណាអីអីចឹងទៅ!!

ក៖ អូយ!!យ៉ាប់ណាស់អីចឹងណោះ!!

ខ៖ តែដល់ពេលយាយដល់ពេលជំលៀសចេញពីជំនាន់ប៉ុល
ពតមកវិញមានដែលឃើញរណ្តៅខ្មៅចរណ្តៅអីអត់យាយ?

ខ៖ មាននៅខាងយើងនេះគេដាក់ទាំងជង្រុកហ្នឹង!!!

ក៖ នៅណាវិញ?

ខ៖ នៅខាងភូមិ ខាងលិចភូមិញ្ញមហ្នឹង គេហៅកណ្តឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គេហៅស្រុកកណ្តឹងហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹង!!

ខ៖ ជិតម្ភៃគីឡូម៉ែត្រដែរនោះ!!

ក៖ ចាំគឺពេញពេញម៉ង់!! គេដាក់នៅក្នុងជង្រុកឬក៏នៅក្នុងរណ្តៅ?

ខ៖ គេធ្វើជង្រុកដាក់ម៉ង់

ប្រមូលហា!! ដូចថាយើងបែកមកប្រជាជនយើងប្រមូលដាក់ជង្រុកហា!!

ក៖ ហ្នឹងប្រមូលឆ្អឹងហេ??

ខ៖ ចាំប្រមូលក្បាលក្បាលហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹង!!

ខ៖ នៅក្បាលនៅឆ្អឹងអីប្រមូលដាក់ជង្រុកមួយដុំអញ្ចឹងទៅ!! ជង្រុកហ្នឹងប៉ុន្មានផ្ទះ
ចង់ប៉ុន្មានផ្ទះយើងដែរហ្នឹងណាស់!!

ក៖ ហ្នឹង!!

ខ៖ កន្លែងដាក់!!

ក៖ យាយចុះអ្នកដែលសំណាងដូចអត់មានហា
ដូចថាអាគេជិតដល់ពេលគេបែកហើយហើយហ្នឹង!! រៀនណាមកជួយទាត់ហ្នឹង!! តែស្លាប់នោះម៉េ
ចទៅ!!

ខ៖ អាស្លាប់រាស់ប៉ុន្មានមុនមួយថ្ងៃពីរថ្ងៃអញ្ចឹងទៅ
បបួលគ្នាចេះតែស្តាយអញ្ចឹងទៅ!!នឹកឃើញថាអូយបើគេមកមុនតែមួយថ្ងៃពីរថ្ងៃមិនដឹង!
ប្តីគេប្រពន្ធគេដូចតែគ្នាហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ចេះតែនឹកឃើញស្តាយហើយ!!

ក៖ អានិតណាស់យាយអើយ!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ អីចឹងលោកយាយពេលលោកចប់បែកពីជំនាន់ប៉ុល
ពតមកលោកយាយធ្វើការអីគេវិញមកលោកយាយធ្វើការអីគេវិញ?

ខ៖ អត់មានធ្វើអីផង!!នៅផ្ទះគ្រាន់តែលក់អីបន្តិចបន្តួចកាប៉ែកប៉ុកពីដើមចេះតែលក់
លក់ដូចថាលក់ស៊ុបលក់អីអញ្ចឹងទៅ!!អត់មានធ្វើអីផង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ អាងតែគាត់ធ្វើការចេះតែនេះទៅ ចេះតែហូបទៅ
បានប្រាក់ខែអីពីដើមបានអីចេះតែហូបទៅ យើងបើកអង្ករបើកអីហូបអង្ករអីអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហូបអីទិញអីដូរតែអង្ករហ្នឹងទៅ។

ក៖ ចាំ

លោកយាយសំរាប់អើរដូចរបៀបថាកូនចៅដែលលោកយាយមានហ្នឹងហាំពួកគាត់ទៅរៀនទៅ
អីខ្លះអត់?

ខ៖ ទៅរៀនតើកូន ពួកអស់ហ្នឹងអីសុទ្ធតែទៅរៀន
អាហ្នឹងហើយ(កូនគាត់)រៀនជាមួយបងមីអូនឯងអីវ៉ាន់ហ្នឹងហាំ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយសុទ្ធតែរៀនជាមួយគ្នាទាំងអស់ហ្នឹង!!អោយរៀនទាំងអស់ពួកហ្នឹង!!

ក៖ បងញ៉មអាផលខូចណាស់យាយហាំ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ អាហ្នឹងរៀនជាមួយគ្នាហ្នឹងហាំ!!សុទ្ធតែដៃគូរគ្នាហ្នឹងហា!!

ក៖ ឥឡូវពួកម៉ាកគ្នាហើយហ្នឹងហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ ហើយផឹកជាមួយគ្នារហូតយាយហេ?

ខ៖ ទឹមតែជួប!!អត់ទេទឹមជួបព្រឹកមិញទេ!! ជួបគ្នាពីម្សិល
ពីម្សិលម្ងៃហ្នឹងលីសូរនិយាយថាឯងខំហៅវា អាឌីហៅឯងសុទ្ធតែអ្នកមាន អញ្ជើញ!!
ហើយតាំងពីព្រឹកមិញហ្នឹងទៅបានទៅជួបគ្នាបណ្តើរគ្នាមក!!

ក៖ ចាំថីអីចឹងបានអត់ឃើញបងញ៉មទៅលក់ នៅដេកនៅផ្ទះស្រវឹងនៅផ្ទះហ្នឹង!!

ខ៖ លក់អីគេ?

ក៖ គាត់លក់ទូរស័ព្ទ។

ខ៖ ហ្នឹងហើយអត់ឃើញទៅលក់!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ថាថ្ងៃហ្នឹងមកជួយកាប់ដីដាក់រោងគោគ្រូជាននោះ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហើយដល់ពេលនេះមិនដឹងកាប់ហើយមិនហើយទេជួបអាហ្នឹងមកផឹកនេះមក!!

ក៖ហ៊ីយ៉ាប់ណាស់!!និយាយមិនកើតទេយាយអើរ អាយុច្រើនតែអាយុមែន
ប៉ុន្តែយ៉ាប់ណាស់។អីចឹងលោកយាយមូលហេតុអីលោកយាយដូចជាអោយកូនទៅរៀនដែល
លោកយាយ

មូលហេតុអីអោយគាត់ទៅរៀនលោកយាយ?ពេលលោកយាយបញ្ជូនគាត់ទៅសិក្សាសង្ឃឹមអី
បានពីគាត់មកវិញទៅរៀនអញ្ចឹងហ្ន៎!!យាយសង្ឃឹមម៉េចដែរពេលពួកគាត់ទៅរៀន?

ខ៖ អោយសង្ឃឹមថាអោយវាចេះដឹងទៅអោយវាបានជួយចិញ្ចឹមយើង
តែឥឡូវមិនចិញ្ចឹមទេមានតែហុចដៃមកសុំយើងអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ លោកយាយឥឡូវធ្វើការអីគេ?ដែលម៉េចបានគាត់សុំលុយលោកយាយបាន
ដែលលោកយាយចាស់ហើយ?

ខ៖ វាធ្វើសំនង់ !!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ មួយថ្ងៃ៦០០០០វាជាងហ្ន៎!!

ក៖ តែពេលគាត់ធ្វើបានគាត់អោយលោកយាយទុកហេ?

ខ៖ បានមកវាចាយតែ២ថ្ងៃទេមិននាង បានអាណាទិញ
ឃើញលុយវាអានេះម៉ែងងទុកទៅវត្តអានេះទិញអង្ករស៊ី
តែដល់មកវាទៅវត្តក៏អត់ឃើញអាទិញអង្ករក៏អត់ឃើញមានតែសុំយើងថែម !!

ក៖ អញ្ចឹងលោកយាយដេរបានទៅសុំថែមពីយាយទៀត?

ខ៖

តិចតែមីអូនឯងមកយកខោអាវអីហុចលុយមីអូនឯងទៅបាត់ឡើងវាយកទៅវិញអស់ឥឡូវហើ
យ!!

ក៖ គឺបានមកគឺតែជីកម៉ែងយាយណោះ?

ខ៖ ពេលណាញ៉មបន់អោយតែទៅទេ តែមិនព្រមទៅសោះ ទៅធ្វើការវិញនេះ
កន្លែងធ្វើការនៅទុកចោលកន្លែងធ្វើការណោះប៉ុន្តែវាមិនព្រមទៅ!!

ក៖ ញ៉មដឹងថាយាយតឹងទ្រូងខ្លាំងប៉ុណ្ណាហើយ!!

ខ៖ ហ៊ីយ៉ាបំណាស់មីអូនអើយ!!

ក៖ តែអត់អីទេសង្ឃឹមថាថ្ងៃក្រោយ!!

ខ៖ អាចៅ៥ ៦នាក់ហ្នឹង ងាប់តែមីមួយនោះអាគូរដណ្តឹងហ្នឹងឧបមកមិញហ្នឹងនោះ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ តែអាមួយនេះគ្មានជួយយើងទេ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ មានតែទារលុយថែម។

ក៖ អីចឹងលោកយាយដូចជាមានពាក្យពេចន៍អីផ្អែផ្អាំ
នេះគឺជាសំនួរមួយចុងក្រោយហើយណាស់មានពាក្យអីផ្អែផ្អាំកូនចៅជំនាន់ក្រោយអោយថា
អោយដើរលើផ្លូវម៉េចគេចផុតពីផ្លូវម៉េចអីចឹងហា!!

ក៖ ថា

អោយរាល់ថ្ងៃចេះតែណែនាំវាធ្វើម៉េចថាកុំអោយអាជ្ញាធរមានគ្រឿងញៀនគ្រឿងអីខំរៀនខំអី
ទៅស្រុកសម័យឥឡូវនេះអោយតែហ្នឹងអោយតែខំរៀនខ្មែរតែល្អមៗក៏បានដែរណាស់
អោយតែមើលអោយតែរួចបានទៅបានខំរៀនអង់គ្លេសអង់អីទៅព្រោះសម័យឥឡូវនេះគេមាន
តែអង់គ្លេសអង់អីទេ!!ចេះតែណែនាំវា
បើវាស្តាប់យើងក៏ស្តាប់ទៅបើវាមិនស្តាប់យើងមិនដឹងធ្វើម៉េចទេ!!

ក៖ ចាំ!!លោកយាយមានពាក្យអីចង់និយាយបន្ថែមទៀតពីខ្លួនឯង អូខេ
ពីពេលវេលាដែលពិបាកបំផុតក្នុងជីវិតពេលណាវិញ?

ខ៖

ហ៊ុំពិបាកហ្នឹងពិបាកណាស់មីអូនតាំងពីតាទៅបូសហើយណាកូនវាលឺផងអីផងខ្លះឈឺទៅខ្លះ
អីទៅណាអត់ផងលំបាក!!ឥឡូវហ្នឹង
រាល់ថ្ងៃហ្នឹងឥឡូវនេះរកតែ១០០ដាក់ហោរថ្កាវគ្មានផងនេះ
ម្ហូបរាល់ថ្ងៃហ្នឹងជឿវាសាច់ជ្រូកគេចង់៤០០០០ ៥០០០០ហើយ!!

ក៖ ចុះកូនអីវ៉ាន់អត់ជួយចិញ្ចឹមទេចុះ!!

ខ៖ អើយម៉ែវាទឹមតែថាឆ្លងទន្លេវះផងអីផង អត់ហ៊ានទារពីគេទេ ងាប់តែមីមួយនេះ!!

ក៖ អីចឹងកូនទាំង៥នាក់យាយហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ តែ!!

ខ៖ គេសុទ្ធតែមានគ្រួសារអីគេអស់ហើយ
អានេះអីខ្លាំងនៅណោះផ្សេងអីមកនៅលើយើងទាំងអស់!!

ក៖ ឥឡូវយាយសង្ឃឹមអីគេនៅក្នុងជីវិត?

ខ៖ សង្ឃឹមអី មានអីមានតែចៅចិញ្ចឹមហ្នឹង។

ក៖ អញ្ចឹងសង្ឃឹមនៅលើចៅហើយហ្នឹងហេ?

ខ៖ នៅលើចៅ។

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ

អីចឹងអរគុណច្រើនលោកយាយដែលបានអោយញ៉មសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់លោកយាយ
ហើយអ្វីទាំងអស់កូនចៅលោកយាយនឹងបានស្តាប់អំពីជីវប្រវត្តិរបស់លោកយាយទាំងអស់សំ
រាប់ទៅថ្ងៃក្រោយណាស់លោកយាយ!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ អរគុណច្រើន។